

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/385/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612206462
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612206462.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa A. C. F., s.r.o., J. XX XXX XXX, so sídlom v A., M. XX, zastúpeného právnym zástupcom B. - M., s.r.o., so sídlom v A., M. XX, IČO XX XXX XXX proti odporcovi J. M., bytom v V. L., S. XXX/X, o zaplatenie 199,76 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 5C/24/2013-58 zo dňa 28. februára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 199,76 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5,49 Eur od 28.11.2009 do 24.01.2012, zo sumy 1,66 Eur od 28.01.2010 do 24.01.2012, zo sumy 248,95 Eur od 28.11.2010 do 24.01.2012, zo sumy 199,76 Eur od 25.01.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradených služieb a časti zmluvnej pokuty. Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že odporca ako záujemca uzavrel s jeho právnym predchodcom ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby jeho právnym predchodcom odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúru č. 7000281681 splatnú dňa 27.01.2010 na sumu 1,66 Eur, č. 7010505659 splatnú dňa 27.11.2010 na sumu 248,95 Eur a č. 7910511930 splatnú dňa 27.11.2009 na sumu 5,49 Eur (s tým, že ak je uplatnená suma nižšia ako suma na vystavenej faktúre, odporca vykonal čiastočnú úhradu u jeho právneho predchodcu), z ktorej odporca uhradil sumu 56,34 Eur. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, založený zmluvou o pripojení, posúdil súd ako občianskoprávny vzťah, na dojednanú aplikáciu Obchodného zákonníka účastníkmi zmluvy súd neprihliadal, pretože ju považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko odporca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah dodatku, ktorý nebol individuálne dojednaný a aplikácia Obchodného zákonníka je pre odporcu ako spotrebiteľa nevýhodná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 M Cdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Odporca uzavrel zmluvu ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Súd mal preukázané, že pohľadávka z titulu vyúčtovaných služieb a zmluvnej pokuty v sume 256,10 Eur, vzniknutá na základe predmetnej zmluvy o pripojení, bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.12.2011 na navrhovateľa. Faktúrami vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi spolu sumu 304 Eur z titulu služieb a zmluvnej pokuty, z ktorej navrhovateľ v prejednávanej veci uplatnil sumu 199,76 Eur (podľa tvrdenia navrhovateľa odporca mu dňa 24.01.2012 uhradil sumu 56,34 Eur). Navrhovateľ

svoj nárok na zaplatenie sumy 248,95 Eur z titulu zmluvnej pokuty odôvodnil skutkovým tvrdením, že odporca porušil svoje zmluvné povinnosti a jemu vznikol nárok na zaplatenie dojednanej zmluvnej pokuty. Z dokazovania vyplýva, že odporca neuhradil vyúčtovanú cenu poskytnutých komunikačných služieb riadne a včas. Podľa názoru súdu však nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že „keby odporca splnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, tak by prostredníctvom týchto platieb po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok jeho právneho predchodcu zabezpečiť odporcovi mobilný telefón, prípadne program služieb podľa vlastného výberu za zľavnenú cenu“, pretože zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení nevyplýva záväzok odporcu splatiť zľavnenú cenu mobilného telefónu (uzavretie zmluvy o pripojení za takýchto podmienok je potrebné vyhodnotiť len ako obchodnú politiku právneho predchodcu navrhovateľa), preto nemôže dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur s príslušenstvom neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Pre prípad porušenia špecifikovaných zmluvných povinností (najmä nezaplatenie ceny služieb riadne a včas počas doby viazanosti alebo porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti) dojednali právny predchodca navrhovateľa a odporca v zmluve o pripojení zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur. Odporca nezaplatil vyúčtovanú cenu poskytnutých komunikačných služieb riadne a včas, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť. Navrhovateľ právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú ako tzv. typové zmluvy uzavierané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával.

K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednania, obsiahnuté v spornej zmluve o pripojení, týkajúce sa zmluvnej pokuty, považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka). Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy (tento obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje), aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom. V danej veci zmluvnú pokutu, tak ako je dojednaná v spornej zmluve o pripojení, považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t. j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednania aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy. V zmluve o pripojení v znení dodatku k nej predstavuje výška povinnej mesačnej ceny služieb sumu 6,61 Eur (199,- Sk). Pri dobe viazanosti 24 mesiacov predstavuje dodávateľom garantované poskytovanie služieb povinnosť odporcu zaplatiť za tieto služby najmenej sumu 158,64 Eur (24 x 6,61 Eur). Zmluvná pokuta bola pritom dojednaná v sume 248,95 Eur (7.500,- Sk), čo predstavuje viac ako 156 % z celkovej hodnoty dojednanej ceny služieb;

pokiaľ ide o hodnotu zabezpečovanej povinnosti zmluvná pokuta v sume 248,95 Eur zabezpečovala zaplatenie dojednaného mesačného poplatku v sume 6,61 Eur (teda viac ako 37-násobok jeho hodnoty). Takáto výška zmluvnej pokuty predstavuje neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo. Pre úplnosť považoval za potrebné dodať, že zmluvná pokuta bola dojednaná najmä pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby riadne a včas, resp. pre prípad porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch zmluvy (dodatku k zmluve), ktoré nesúvisia s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia, ktorým užívateľ prijíma služby. Preto prípadná predajná cena takéhoto mobilného telefónu alebo koncového zariadenia a výška zľavy nemajú žiadny vplyv na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty. Nebolo zmluvnou povinnosťou odporcu zaplatiť rozdiel týchto cien a je len na obchodnej politike právneho predchodcu navrhovateľa, že takéto zľavy ponúka; preto na hodnotu mobilného telefónu súd pri rozhodovaní neprihliadal, keď navyše je zrejmé, že jeho hodnota bola vzhľadom na plynutie času po uzavretí zmluvy o pripojení nepochybne nižšia ako v čase jej uzavretia. Súd nepovažoval návrh za dôvodný ani v časti uplatnených poplatkov „za oneskorenie platby“ (označenie v jednotlivých faktúrach) v sume 3,32 Eur (2 krát po 1,66 Eur) s uplatneným príslušenstvom z nich, pretože dojednanie takýchto poplatkov s odporcom navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal. Uzavrel, že pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 199,76 Eur s príslušenstvom (odporca zo sumy 304 Eur za poskytnuté komunikačné služby v sume 51,73 Eur, poplatky za oneskorenie platby v sume 3,32 Eur a zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur, uhradil sumu 56,34 Eur), podľa názoru súdu dôvodná bola len časť vyúčtovaných komunikačných služieb v sume 5,49 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5,49 Eur od 28.11.2009 do 24.01.2012, t. j. úroky z omeškania v sume 1,06 Eur. Nakoľko odporca dňa 24.01.2012 uhradil navrhovateľovi sumu 56,34 Eur, jeho povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uvedenú časť vyúčtovaných komunikačných služieb s príslušenstvom spolu v sume 6,55 Eur (5,49 Eur plus 1,06 Eur) zanikla splnením pred podaním návrhu, pretože pokiaľ navrhovateľ úhradu tejto sumy započítal na zmluvnú pokutu, resp. poplatky za oneskorenie úhrady, neurobil tak dôvodne, pretože nárok na ich zaplatenie nebol dôvodný. Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Predovšetkým namietal, že súd v dôvodoch svojho rozhodnutia neuviedol žiaden konkrétny argument, na základe ktorého považuje dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neuviedol, v čom spočíva nerovnováha práv a povinností strán v Dodatku k Zmluve o pripojení, absentuje akákoľvek úvaha, ktorou sa konajúci súd riadil a na základe ktorej dospel k záveru o nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súdu vytýkal, že nezohľadnil, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia, jednak benefit, ktorý odporca získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb navrhovateľa počas 24 mesiacov. Pre nedostatok odôvodnenia považoval rozhodnutie súdu za arbitrárne. Uviedol, že nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré navrhovateľovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti odporcu platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas. Zdôraznil, že formu zmluvy, ktorú používal navrhovateľ, nemožno bezvýhradne považovať za formulárový typ zmluvy, ktorý odporcovi neumožňuje ovplyvniť jeho obsah. Odporca si mohol vybrať druh mobilného telefónu a podľa zvoleného modelu závisela aj výška štandardnej a akciovej ceny telefónu a teda aj zmluvná pokuta. Motiváciou zákazníkov bola práve akciová cena mobilného telefónu, ako i zvýhodnené volania či ceny mesačných programov, ktorých hodnotu musel navrhovateľ zabezpečiť zmluvnou pokutou pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Uviedol, že pokiaľ si odporca zakúpil u navrhovateľa mobilný telefón Nokia 3110 za 16,26 Eur, pričom štandardná cena mobilného telefónu bola 142,40 Eur, rozdiel v cene je 126,13 Eur. Zmluvná pokuta zohľadňuje výšku zľavy z kúpnej ceny uvedeného mobilného telefónu. Dodatkom k zmluve o pripojení sa účastníci zmluvy dohodli aj o 24-mesačnej viazanosti odporcu, a to za 6,60 Eur mesačne v rámci programu 20+20 Viac. Odporca tak získal zľavu na volania. V podanom odvolaní navrhovateľ tiež argumentuje tým, že odporca bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu z dôvodu nedodržania povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas celej doby viazanosti. Navrhovateľ tvrdí, že odporca nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, preto bolo jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky, a tak odporca porušil jeho povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti. Navrhovateľ tak uniesol povinnosť tvrdenia a preukázal aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Odvolaciemu súdu navrhol, aby zmenil rozsudok prvostupňového súdu a žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli navrhovateľom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Po dôkladnom preskúmaní všetkých relevantných skutočností, vychádzajúcich zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav a posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení. Z daného titulu si odvolací súd osvojil aj dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). V podanom odvolaní navrhovateľ neuvádza žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že nie je dôvodná námietka navrhovateľa, týkajúca sa nepreskúmateľnosti, resp. nedostatočnej odôvodnenosti písomného vyhotovenia rozhodnutia prvostupňového súdu.

Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vychádza z názoru, v zmysle ktorého sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Povinnosťou súdu je, aby sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, preto odvolací súd uzavrel, že námietka odvolateľa, týkajúca sa nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvého stupňa, nie je opodstatnená.

V danej veci navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 Eur odvodzuje od zmluvy o pripojení, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 30.10.2007 podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Predmetná zmluva o pripojení, resp. dodatok k zmluve o pripojení má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko bola uzatvorená medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti a odporcom ako fyzickou osobu (spotrebiteľom), ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Vzhľadom na to, že predmetom konania je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, súd sa zaoberal tým, či navrhovateľ uplatnil svoj nárok v súlade s § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť

poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluva o pripojení, ako zmluva spotrebiteľská, nesmie v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2008 obsahovať neprijateľné podmienky, teda ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s tým, že za takúto neprijateľnú podmienku sa považuje aj ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku. Dojednanie zmluvnej pokuty v sume 7.500,- Sk (248,95 Eur), dojednané v dodatku k zmluve o pripojení v bode 3, podľa ktorého v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2, 3 alebo 4 tohto dodatku alebo článku 3 bod 3, 6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5, 2 písm. a) až c) všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu, je neprijateľnou podmienkou. Odvolací súd v danej veci súhlasí s tým, že navrhovateľ právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je ako tzv. typová zmluva uzavieraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, napriek tomu, že na predtlačenom formulári daného dodatku k zmluve o pripojení sú možnosti pre dojednanie výšky zmluvnej pokuty. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu, predovšetkým podmienky tejto sankcie s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával. Zmluvná pokuta tak, ako je formulovaná na predtlačenom formulári Dodatku k zmluve o pripojení, sa viaže v podstate na akékoľvek porušenie zmluvnej povinnosti zo strany odporcu ako spotrebiteľa. Odvolacia námietka, že zmluvná pokuta, hoci dojednaná formulárovo, je dojednaná individuálne, je nedôvodná. Zmluvné pokuty sú obsiahnuté v štandardných formulároch a len ťažko by si vedel súd predstaviť, že by akýkoľvek operátor zvládol so státisícmi spotrebiteľov osobitne vyjednávať prostredníctvom svojich zamestnancov tieto zložky zmluvy. Aj štandardizované dodatky zmlúv sú súčasťou systému štandardizovaných produktov a týka sa ich súdny prieskum neprijateľnosti zmluvných podmienok. Uvedený spôsob dojednania zmluvnej pokuty spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s tým, že od spotrebiteľa za porušenie vymedzenej skupiny povinností odporcu z Dodatku k zmluve o pripojení požaduje, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s porušením zmluvne vymedzených povinností. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky, alebo spôsobu jej určenia. Pokiaľ výška povinnej mesačnej ceny služieb bola dojednaná na sumu 199,- Sk (6,61 Eur), povinnosť odporcu zaplatiť za tieto služby pri dobe viazanosti 24 mesiacov predstavuje sumu najmenej 158,64 Eur. Zmluvná pokuta bola dojednaná v sume 248,95 Eur, čo predstavuje viac ako 156 % z celkovej hodnoty dojednanej ceny služieb. Takéto dojednanie predstavuje neprimerané zvýhodnenie dodávateľa na úkor spotrebiteľa. S ohľadom na takto dojednanú neprijateľnú zmluvnú podmienku nie je potom dôvodná ani odvolacia námietka, že odporca nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, preto bolo jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím odporca porušil jeho povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, resp. povinnosť zdržať sa konania, ktoré by malo za následok vypojenie koncového zariadenia z prevádzky. Na súdom konštatovaný dôvod neprijateľnosti dojednanej zmluvnej pokuty nemôže mať vplyv ani tvrdenie navrhovateľa, že odporcovi ako spotrebiteľovi bola poskytnutá zvýhodnená kúpa mobilného telefónu a benefit pre volanie.

S ohľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorému by patrila náhrada trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. Odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.